



השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ופרעה חלם ... (מא, א)

וזה בחינת חלום פרעה, שבע פרות טובות ושבע פרות רעות - שהם בחינת שבע שני השבע ושבע שני הרעב. זה בחינת תאוות ממון, שכל מה שיש לו יותר חסר לו יותר. וזהו מה שראה שבע פרות בריאות וטובות, דהיינו בחינת שבע שני השבע. זה בחינת עשירות וכל טוב שנותן ה' יתברך להעשירים. והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן וכו'. ותבלענה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות יפות המראה והבריאות. שבע פרות הרעות הם בחינת שבע שני רעב שהוא בחינת תאוות ממון שהוא רעב תמיד לבלע ממון הרבה, שהם בולעים את שבע שני השבע את כל הטוב והעשירות שנתן לו ה' יתברך, כי כל מה שיש לו עשירות יותר חסר לו יותר, בבחינת: מרבה נכסים מרבה דאגה. ויש לו דאגות ויסוריין כאילו הוא עני ממש, בבחינת ותבלענה שבע פרות הרעות וכו' ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה. ומראיהן רע כאשר בתחילה, דהיינו על ידי הרע של תאוות ממון שהוא בחינת שבע שני הרעב בחינת שבע פרות הרעות, על ידי זה נבלע ונשכח כל השפע והעשירות שחננו ה' יתברך ולא נודע אצלו העשירות כלל והוא מלא דאגות כבתחילה, כי לעולם חסר לו, כי אין לו חצי תאוותו בידו לעולם ועינו לא תשבע עשר לעולם, כי תאוות ממון שלו מה שמתאוה בכל פעם יותר זה בולע את כל העשירות שלו עד אשר לא נודע כל טוב והעשירות שלו, כי נבלע ונשכח הכל על ידי תאוות ממון שלו שמתאוה בכל פעם יותר ויותר.

והתיקון על ידי יוסף שהוא בחינת הצדיק שבדור, שעיקר תיקון תאוות ממון על ידו. והוא נותן עצה להעשירים בעלי הממון שינצלו משבע שני הרעב מרעבון תאוות ממון על ידי צדקה שהוא עיקר שבירת תאוות ממון, כמו שכתב רבינו ז"ל (בסימן יג). וזה בחינת יעשה פרעה ויפקד פקידים על הארץ שיעשה ממנים, היינו בחינת גבאי צדקה שהם ממנים לפקח על העניים.

וזהו: וחמש את ארץ מצרים, 'וחמש' — זה בחינת צדקה ששעורה חמש, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: המבזבז אל יבזבו יותר מחמש. וזהו: והיה האכל לפיקדון לארץ וכו', כי עיקר פיקדון ושמירת הממון הוא על ידי צדקה בבחינת (בבא בתרא יא): אבותי גנזו למטה ואני גנזתי למעלה וכו', וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (כתבות סו): מלח ממון חסר. וזה: ולא תכרת הארץ ברעב, שלא תתגבר רעבון תאוות ממון שכורתת ועוקרת את האדם חס ושלום, כמבאר בהתורה "צוית צדק" (סימן כג), כי על ידי צדקה נצולין מתאוות ממון כני"ל. וזהו: ויתן אכל בערים ושמרו אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה, היינו שנתן האכילה והשפע של כל עיר ועיר לעניי אותה העיר, כי עניי עיר קודמין לעניי עיר אחרת, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. וזהו בחינת: "אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה", שנתן וחלק בתוך העיר לעניי אותה העיר את כל האכילה והשפע שבסביבותיה. וזה שפירש רש"י שכל ארץ מעמדת פרותיה. ונותנין מעפר הארץ לתוכה ומעמדת פרותיה וכו', כי העני הוא בחינת עפר, כי מנח עד עפר, כמו שכתוב (תהלים קיג): מקימי מעפר דל. וכשרוצה האדם לשמור עשירותו, שלא ישלטו עליו שבע שני הרעב, צריך לתן מעפר הארץ לתוך עשירותו דהיינו זכות וכח הצדקה שנותן לעניים שהם בחינת עפר, וזה מעמיד ושומר עשירותו שיתקיים ולא יכלה על ידי שבע שני הרעב שהוא תאוות ממון שמכלה חיינו ועשירותו, חס ושלום (לקוטי הלכות - הלכות המזון ד' - י"ז):

ואת גביעי, גביע הכסף ... (מד, ב)

עיקר התגלות יוסף לאחיו, שזה היה אצלם חסד גדול ורחמים רבים וישועה גדולה להם ולאביהם יעקב אבינו, עליו השלום, כל זה היה על ידי

הגביע שהיה באמתחת בנימין, שבתחילה היה להם מזה מרירות וצער גדול מאד, ולבסוף היה נעלם בעניין זה ישועה גדולה ורחמים רבים. ועל כן מובא בספרים באמת, שסוד הגביעי הוא אותיות י"ג ע"ב, היינו י"ג פעמים ע"ב, בחינת תליסר מכליין דרחמי [שלוש עשרה מידות של רחמים], שהם כלל הרחמים והחסד. וזה רמז לנו לידע ולהודיע, כשהאדם בצער גדול ומר מאד עד שמעקם את לבו מאד מאד, יחזק את עצמו וידע ויאמין שגם זה לטובה, ובוודאי נעלמין רחמים נפלאים במרירות הצער הזה, רק שצריכין לצעק ולהתפלל לה' יתברך ולחכות לרחמי יתברך (לקוטי הלכות - הלכות הודאה ו' - אות מה).

סיפור

(כוכבי אור - אותות ומופתים, כד)

... המעשה מרפואת חלי-הראה לרבי נפתלי ז"ל שמעתי מאבי הריני כפרת משכבו ששמעו זאת מפי רבי נפתלי ז"ל בעצמו. אמר המעתיק: שמעתי שהמעשה כך היתה, אחר ביאתו מלעמברג היה דרכו [של רבינו הקדוש] ליסע חוץ לעיר. ופעם אחת לקח אתו את מוהרני"ת ורבי נפתלי ז"ל, ובאו לקרעטשמי [אכסניה] אחד ונתנו להם שם גבינה לאכל, ורבי נפתלי היה לו גם כן חלי הראה, כמו אדמו"ר זצ"ל. והוא ז"ל ורבי נפתלי לא רצו לאכל מחמת שמוזיק לחולאת הזאת, ומוהרני"ת לא רצה לאכל בלעדס, ואמר מוהרני"ת ז"ל לרבי נפתלי שיאכל ולא יזיק לו, ואמר רבי נפתלי אתה אומר לי: כשרבינו ז"ל יאמר לי. ואמר לו אדמו"ר זצ"ל שיאכל עם מוהרני"ת. ואכל הרב ר' נפתלי עם מוהרני"ת ז"ל. ואחר כך כשנסעו בחזרה העירה עשה רבי נפתלי א"י-הוס [שעול], ואמר רבינו ז"ל: הראיתם אין זה כבר כלל אותו שעול הקודם, אני חשבתי שהוא יפטר לפני. והמובן מדבריו שבזה המאכל המשיך לו רפואה למחלתו. ואז באותו הראש השנה אמר התורה "תקעו ממשלה" בלקוטי מוהר"ן תניא סימן א'. ושם מובא זה שיכולין להמשיך כחות הרפואה לתוך כל דבר מאכל, עיין שם וכו'.



שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... אם האדם רוצה באמת, אז ה' יתברך מזמין לו אשה וילדים טובים ונעשה הכל להפך, כן. לכל בני-אדם שצריכים עזרה - אז רבינו הקדוש עוזר לנו. בידו כל החכמות האמתיות איך לעשות תשובה ואיך לעבד ה' באמת. להכניס בנו בלבנו כל הישועות, כל העצות. רבינו הקדוש הוא בא לעזרתנו, הוא נותן הכל. אבל באמת! אם אין אמת - אין כלום! אמת! לא בשביל לעשות כסף, תאוות, כבוד, פרסום - זה שקר! אני ראיתי העולם כלו וכל המינים מכל המינים, ידעתי רק טיפה מן הים מה שזה, שהחשך יתבטל, הקטמאה תתבטל. וראיתי הכח של רבינו הקדוש שהוא מהפך הכל ונעשה עניין אחר, נעשה עולם חדש. ברוך ה', צריכים לזכר את המתנות והחסדים שעשה ה' יתברך אתנו ועם כל העולם. זה חסדים ונפלאות כאלה שלא נתגלו מעולם. זה יעלה ויגיע לנו ולכל ישראל. מה שאנחנו זכינו לדעת מרבינו, פלא של הגאולה האחרונה שכל אחד מישראל יזכה לתקן הכל, כל העוונות - בכח רבינו, הוא יאיר בו הדרך האמת איך להיות יהודי. בגאולה יתגלה לכל אחד מהיהודים, לכל אחד מישראל, יתגלה אור כזה שכל העברות יהיו מצוות, ויש עניין שנתהפך הכל לטובה!"



עצות ותפילות

(חנוכה)

על ידי הזהירות במצוות נר חנוכה כראוי, זוכים לדעת אמתית ולזכרון אמת. היינו שזוכים כראוי שנמצא עוד עולם. ועל ידי זכירה זו נצולים מחטאים רבים ועוונות, וזוכים ליראת ה' כראוי (עצות המבוארות – חנוכה, ב).

ימי חנוכה הם ימי הלל והודאה לה' יתברך. היינו שבימים אלו ראוי להתבונן בנסים ובנפלאות שעשה ה' יתברך עם אבותינו בימים ההם והצילם משונאים. ועל נסים אלו יש להודות ולהלל, ולהאמין שה' יתברך עושה נסים ונפלאות לישראל בכל דור ודור ומצילנו משונאינו תמיד, כמבאר בדברי חכמינו זכרונם לברכה (בהגדה של פסח): "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש-ברוך-הוא מצילנו מידם". וכן צריך כל אדם לדעת שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום נסים ונפלאות, הן בבריאות הן בפרנסה. כמבאר בשמנה עשרה: "על נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וכו'", ובפרט ברוחניות, שה' יתברך מסיע להתחזק באמונה וביראת ה' וקיום התורה. אבל מחמת חסרון בשלמות האמונה, אינו מרגיש ואינו רואה את הנסים והנפלאות שה' יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות.

על כן צריך כל אדם להתחזק באמונה כראוי, ולהתבונן באמת בנסים ובחסדים שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום, ובעבור זאת להודות לו ולהלל. וזה עיקר תענוג עולם הבא. היינו שכמו שעיקר תענוג עולם הבא הוא להכיר בגדלות ה' יתברך, כן על ידי האמונה בהשגחה פרטית, ועל ידי הכרה בנסים וחסדים שה' יתברך עושה, ועל ידי ההלל וההודאה לשמו הגדול, מכירים בגדלותו. ועל ידי זה זוכה לתפילה אמתית וללמד לשמה, ללא שקר, שלא לשם כבוד, ממון וכיוצא באלה, רק לשם שמים באמת, וזוכה להתקרב לרב אמת. גם זוכה לשדוכים אמתיים בגשמיים וברוחניות, וזוכה לשלמות הדבור, היינו, לדבר רק דבורי קדשה ואמת, וניצול מדבורי שקר ודברים בטלים וכו'.

ואזי זוכה להמשיך קדשת השבת ושמחתה לששת ימי המעשה, כמבאר באות "אמת ואמונה" סעיף מ'. ועל ידי זה נתגלה אחדותו הפשוט יתברך. היינו שזוכה להרגיש ולהאמין שכל השנויים העוברים על כל אדם, הכל נעשה בהשגחתו הפרטית יתברך, המכנה "אחד הפשוט יתברך". לכל התקונים המבארים בסעיף זה, זוכים על ידי קיום מצוות הדלקת נר חנוכה באמונה פשוטה כראוי, וביראה ואהבה ראויים. גם על ידי ההודאה וההלל לה' יתברך על הנסים ועל הנפלאות שעשה לאבותינו בימי חנוכה, שהושעים משונאים, ועל ידי ההכרה בנסים והחסדים שה' יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות בכל יום. אשרי האיש שזוכה לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה ומצוות הלל והודאה באמונה פשוטה ותמימה, בדחילו ורחימו כראוי, וזוכה לתקונים אלו, היינו למידות הטובות המבארות בסעיף זה (עצות המבוארות – חנוכה, ג).

... וזכנו לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותר"י מצוות התלוים בה, ולקיים כל המצוות של חנוכה בשמחה גדולה, להודות לך ולברךך ולומר הלל שלם בשמחה וחדוה רבה ובהתעוררות גדול בקדשה ובטהרה גדולה. כי ברחמיך הרבים קבעת לנו שמונת ימי חנוכה, להודות ולהלל לשמך הגדול שהם שעשוע עולם הבא. זכנו ברחמיך הרבים לקיים מצוותיך באמת, עד שזוכה להמשיך עלינו באמת שעשוע עולם הבא תמיד, שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש, ובפרט בימי חנוכה הקדושים שהם ימי הודאה, עד שזוכה להתקרב אליך באמת, ולדעת ולהכיר אותך ולהודות לך ולברךך סלה באמת לעולם כי טוב, כמו שכתוב: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, וזוכה להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החול, עד שזוכה להיות בשמחה תמיד כראונך הטוב באמת (לקוטי תפילות ב' – תפילה ג').

שבת שלום

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486
ת.ד. 27100 ירושלים / 91270 / שידוכי מצוה 050-6870043
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

בקשו העלון שלכם בכתובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com

הסוף של ישראל שיהיו כלם קדושים, בעלי-אמונה, יהיה אמת כזה שלא היה מעולם, מה שאין העולם יודעים כלל מה זה אמת ומה זה תורה. יהיה בעולם רק אור של חכמה ואמונה באמת, עולם של חכמת רבינו שיתגלה בעולם...

[רבי ישראל מחזק בתפילה חסיד שסבל יסורים בגופו]

אולי לא צריכים לספר, אבל חסדי ה' ונפלאותיו צריכים לדבר. אני סבלתי על הפה מאד, החניכיים והשניים, סבלתי מאד כאבים גדולים, היה לי צער גדול. ואני חזקתי עצמי להתפלל בכל יום לשם, התפללתי והתפללתי... עד שאני רואה שהם הלכו, היסורים הלכו, ואינני יודע איפה הלכו, אבל הלכו ממני, כן.

היה לי צער, צער גדול, לא יכלתי לסבול הכאבים. התפללתי בכל יום לה' יתברך, ולא ראיתי שנוי. היום, עכשיו, אני רואה שה' יתברך שומע כל התפלות ולקח ממני את כל היסורים. אני יכול לאכול ואני לא סובל. השניים והחניכיים והפה כלו, הכל בסדר, ברוך ה'.

לפני כמה ימים אני הרגשתי לא טוב, אז אני התפללתי לה' שישלח לי רפואה שלמה, וברוך ה' נעשה שנוי. אני רק התפללתי: "רבונו של עולם, אבא רחמי רחם עלי ותמחל לי על עוונותי, ותעזר לי לעשות תשובה שלמה". ברגע אחד הוא מרפא כל מה שאנחנו צריכים!

הכאבים והיסורים שעוברים עליך זה המתקה גדולה. אנחנו לא מבינים, זה לטוב. זה בשביל לרחץ קצת העולם הזה. צריכים להתפלל באמונה, באמת, אז תראה ישועות גדולות!

עושים ברכה: "ברוך אתה ה' שומע תפלה". הוא שומע קול תפילתינו, וסוף-כל-סוף יהיה ישועה! אבל לא, אסור לנו להרהר מדוע לא רואים. זה העיקר - אמונה. להאמין בשם!

להתפלל שה' יתברך יתן רפואה, שיתן כל מה שצריכים. אמונה זה רפואה וכל טוב. בכל יום להתפלל לה' יתברך באמת, באמונה.

אני מספר את זה להתחזק ולהתפלל לה' בכל יום על כל דבר. להתפלל לשם באמונה. ה' יתברך שומע תפלתנו! היסורים הלכו ממני... (ההמשך יבוא)

מכתב

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב לג)

חמדת לבי, החודר אל עמק ים החכמה של הצדיק הבעל תפילה העוסק בתקונו ובתיקון כל העולם ומעלה אותנו מכל המינות והכפירות, לאמונה שלמה, ומהפך משמד לרצון העליון.

אחי, אחז עצמך, אל תיתן לעצמך לפול ותחדש עצמך כאילו היום נולדת. חזק ואמץ ותשמח ותגיל ובטח בכחו של זקן דקדשה זקן שבוקנים, כי הוא הולך לפנינו תמיד בכל עת לנצח בזה ובבא. ואם אמנם כבר נלכדנו כמו שנלכדנו וכשנלכדנו כמו שנכשלנו, אף-על-פי שאנו בעצמנו חייבים, אף-על-פי כן אשרינו אשרינו אלפים ורבות פעמים אין מספר שזכינו למה שזכינו, שבאנו לזה העולם בזה הזמן שיש לנו בעולם אור חדש כזה, אור האורות כזה וכו', חידוש שבחדושים כזה וכו', תורות שיחות ומעשיות נוראות כאלה אשר אין דגמתם, ואין לנו פה וכלים לשבח נוראות גדלתם ולבאר קצת מן הקצת וחלק מן החלק של אף אלפי אלפים ורבי רבות גדל מעלת נפלאותיו ועד להיכן הדברים מגיעים ברום גבהי מרומים וכו', אך גם בפשטות הם מחיין את כל הנפשות בחיי עולם בכל עת לדור דור לנצח. הפוך בהם והפוך בהם בכל תורה ובכל שיחה, בוודאי תוכל להחיות ולשמח עצמך תמיד ולהחיות גם אחרים. אהובי אחי, לבי וחיותי, אחרי אשר עיניך רואות את מעשי ה' הגדול והנורא אשר עשה עמך גדולות ונוראות לאין שיעור, שזכית בגדל רחמנות וחנינות מהבורא יתברך לשמע ולטעם ולהבין ולהכניס בעמק לבך החם דברי אמת ונפלאים כאלה המאירים בכל העולמות, ואף-על-פי כן הם גנוזים וצפונים כל-כך מעיני העולם. חלילה לך לחדל מלהודיע ולפרסם בקולי קולות עד לב השמים אמתת הצדיק האמת לכל בני ישראל, ולהלהיב ולחמם לבבם בתבערת אש הקדוש שלו שלא יכבה לנצח עד שכלם יכירו וידעו נפלאות גבורת כחו ותקפו ותפארתו של הצדיק האמת, שרק הוא דייקא עיקר מקור ושורש חיותם ותקוותם וגואלם לדורי דורות לנצח.

כל עוד נפשך בך, כל זמן שהנשמה בקרבך, אתה מחיב להאיר ולהודיע גודל מעלת אמתת הצדיק האמת לכל בני ישראל, להלהיב ולחמם לבב ישראל בתבערת אש הקדוש שלו, עד אשר יתחמם לבם בחמימות והתלהבות גדול לשוב לה' יתברך באמת.